

**Posudek na bakalářskou práci Jitky Slabé
„Struktury populace rozvedených České a Slovenské republiky dle sčítání 2011“**

Předkládaná bakalářská práce se skládá ze 38 číslovaných stran, a dalších 24 stran příloh. Autorka se ve své práci věnuje populaci rozvedených v České a Slovenské republice (jazykově špatně, správně má být České republiky a Slovenské republiky..), na základě dostupných dat ze sčítání lidu. Následně jsou hledány charakteristické rysy, které korelují s velikostní populací rozvedených na úrovni okresů a krajů. Práce je rozdělena do pěti nečíslovaných, strukturovaných kapitol: *Úvod, Faktory rozvodovosti, Vývoj rozvodovosti v ČR a SR: 1950 – současnost, Populace rozvedených ČR a SR dle sčítání a Závěr*. Dále následuje *Seznam použité literatury a informačních zdrojů, Seznam použitých datových zdrojů a Přílohy*.

V úvodu autorka vymezuje hlavní cíl práce, kterým je charakterizovat jaké jevy a jakou měrou přítomnost rozvedených na daném území doprovázejí (s.9). Což je tak trochu v rozporu s titulem práce, který se výslovně odvolává na výsledky sčítání z roku 2011. Na Navíc, pro některé hypotézy nejsou z výsledků sčítání přímo podklady, např. náboženská příslušnost (vysoká non-response) nebo výše příjmu jednotlivce, která není ve sčítání vůbec zjišťována. Druhá kapitola je věnována hlavním faktorům rozvodovosti a autorka první podkapitolu nazvala poněkud nepochopitelně „Gender“. To je pojem, který se používá v jiných souvislostech (sledování rovnosti pohlaví z nejrůznějších hledisek). Kapitola pak pokračuje dalšími faktory souvisejícími s rozvodovostí.

Další kapitola je věnována vývoji rozvodovosti a začíná se rokem 1950 z důvodu sjednocení legislativy rozvodovosti na území Československé socialistické republiky. Na další straně je zmíněna další legislativně významná změna od 1. dubna 1964, neuvedena však jaká. Lepší by byla explicitní citace zákona, než napsat „Nový“ zákon (s.16, druhý odstavec), ten je jen jeden. Odhlédnuto od dalších gramatických chyb (s.19) není tato část po věcné stránce špatně popsána.

Další kapitola věnovaná výsledkům sčítání nemá přesnou charakteristiku (s.21). Autorka má patrně na mysli odlišnou *metodiku* censů, nikoliv výsledky (s.21). O tom, že by nebyly údaje zásadně srovnatelné má oponent pochybnosti, které začínají u práce se zdroji, kdy by se dala očekávat citace původních zdrojů (tedy ČSÚ) a nikoliv obskurní odkazy na Otevřená data pro výsledky sčítání (toto nelze ani ověřit, proto to nemůže být bráno jako citace). Pravděpodobně by to bylo pro autorku pracné, ale nakonec by se dobrala srovnatelných struktur. V další části práce se autorka věnuje statistickým metodám a diferenciaci struktur rozvedených, která je bohužel doprovázena i obrázky, které se při nejlepší vůli nedají nazvat mapami, jak je uvedeno v podnadpisu. Jednak je hrubě (v těchto ale i v příloze) zkusen tvar republiky (nelze usoudit o jaký souřadnicový systém se jedná) a navíc není jasné, proč pro dva samostatné státy (ČR a SR) je použita jedna mapa, zdrojově patrně Československa (to by ale pak neodpovídalo členění do okresů). I v této části se vyskytují překlepy (s.26).

Z ryze formálního hlediska má práce řadu nedostatků, které jsou kompenzovány dobrým výběrem tématu, které je jistě potřebné zkoumat i použitými metodami jeho řešení. S tímto vědomím souhlasí oponent s předložením práce k obhajobě.

Ing. Jaroslav Kraus, Ph.D.

20. května 2014